

ו' בשבת - יום הולדתו של ח. נ. ביאליק

פנים גלויים, רחבים, בהירי עור, בהירי עין. יי
הכל כאן פשוט בתכלית...

ביאליק לא עטר את עצמו מעולם גינוני מסתורין - קשה למצא עוד אדם שכל
מסיבות גורלו פסקו לו גדולה, ואשר לא חפץ להפך את חייו לאגדה, לא להיות
מופת, כי אם לעבר יחד עם הדור כל מדורי היסורים. גדולתו המוסרית
היתה בזה, שלא התבדל מעולם, שלא ראה זכות לעצמו וראה תמיד חובה
לעצמו.

י. פיכמן

ודווקא בזה מופת לנו בחקופתנו.

להלן מכתב אשר התקבל ממשק מחניים אורות
פעולה תרבותית שקיים הנרי שפרונג בקבוצם
במשך השבוע של חנוכה:

לחברי כפר הנשיא - שלום וברכות:

בשם חברי מחניים רצייתי להודות מעל דפי
העלון שלכם לחברכם הנרי אשר זו השנה השניה
הסכים בנכונות רבה לקיים משחק שחמט סימולטני
בישובנו בשבוע החנוכה.

איני צריכה לספר לכם בכמה כשרון משחק
הנרי, אך אני שמחה לספר לכם עד כמה נהנו
החברים שלנו לשחק עמו.

נדמה לי, שבימים אלה, כאשר היענות של
אדם פרטי לחברה כל כך חשובה, יש לרצון
הטוב של הנרי ערך כפול ומכופל.

זאת גם הסיבה לכך שאנו מודים לו לא רק
באפן אישי. תודות להנרי ותבורכו גם אתם
ושכן ירבו כמותו.

בשם החברים,

חדוה

מה נשמע?

אם קבלות השבת הפכו במרוצת השנה האחרונה
למסורת חיובית אצלנו, קרה הדבר לא מעט בזכותו
של "המשוגע לדבר", העקשן, המתמיד, שלא נרתע
מקשיים והתנגדות, הרי הוא אוסי מיודיענו.
עכשו מעביר אוסי את שרביט הנצח של קבלות
השבת (מלבד קבלות חג) לידי חמר ו" (חכניות)
וישראל א' (ארגון טכני). אנחנו מאחלים להם
הצלחה, ומצפים שערבי השבת יתמלאו תוכן באותה
מידה גם להבא.

הבחירות הצטיינו הפעם בהשתתפות שיא -
הצביעו 92% של הרשימה המציאותית (כלומר,
להוציא שמות שבעליהם כבר לא נמצאים במשק זה
שנים, או, להבדיל, נמצאים בחו"ל).

שרונה גם עסקה בבחירות. היא הייתה יושבת
ראש ועדת הקלפי ביחידתה.

חברי הקבוצה האוסטרלית חזרו מטיוליהם
השונים, ואחרי סמינר קצר במשק וטיול מסיים
יחזרו לאוסטרליה. גם לאולפן נשאר שבויעים
וחצי בלבד עד לסוף הקורס. חברי "שרות לעם"
ישארו, כמובן, חודשיים נוספים.

לכל החברים אשר פעלו ביום הבחירות לכנסת,
בבית ובחוץ, ומילאו חובה פועלית ואזרחית -
ביום ובלילה - כל הכבוד וההוקרה.

מאיר

מ ז ל ט ו ב !!!

ימי הולדת	ימי נשואין
דינה רחמני אביגיל פרנק	4/1
הילרי אפטרות אמיל פרנק	6/1
אלן וויסהם תמי פוטש	8/1
אורי שובל	9/1
גרשון אפשטיין	10/1
מיכל ומשה המאירי	5/1
בסי ומיכאל דארי	6/1
בלנש ודוד לוי	7/1
לילה ונתן בן-אבי	9/1

למעשה, אתיחס רק לסופו של המכתב השני, משום שזה עיקר העניין. מובטחנו שכוח המכתבים נשאר נאמן להשקפותיו הפוליטיות הפרטיות, וכמובן שלא אני החבר אשר יזכיר לו מהן, מאחר וניסוח כזה מגלה את מידת העוינות בהשקפתו כלפי חובתו של איש קבוץ, ובאופן מיוחד, של קבוצנו, להיות מעורב אישית במערכות הצבוריות החשובות, במישור המקומי, האזורי והממלכתי, ועצם הפעילות הזאת, או הנכונות וההכרה שיש לפעול, אפילו ברגע מיוחד זה כהספה, ליכלול, ושאר הכינויים השאלים מאוצר מלים של עולם המכבסה. לדעתי, עצם מהותו של קבוץ מחייב הזדהות אישית ופעילה בנעשה בכל שטחי החיים, תוך ויכוח שוטף וחפשי, אולם התלישות והבריחה מפעילות, כאשר נעשו באופן שיטתי ורצוף (מחדל בפעילות מחשבתית ואקטיבית) הן אשר יצרו את התנאים, במדינה, אשר איפשרו לאחרים לפעול, להשפיע ולהגיע לעמדות כוח, באותו משטר דמוקרטי שיש לנו - וכל זאת כתוצאה בלתי נמנעת מחוסר פעילות ואפס מעשה בבית, אם מסיבות של חוסר רצון להתלכלך - כלשוננו של כותב המכתבים, או מכל סיבה אחרת. מכל מקום, בחינה הוגנת, מעמיקה ואמינה יותר של המצב במדינה היתה מבהירה ששורש הרע נעוץ בחוסר רצון לפעילות, כשיטה, לאורך כל השנים, תוך הצגת הדחליל של "מה קרה לתנועה הקבוצית". אנו רואים את פרי החוסר של פעילות ב"מוקד" ורשימות אחרות ע"י אנשי התנועה הקבוצית - דווקא משום שלא היתה קיימת פעילות עניינית ושוטפת בתוך הבית הקבוצי פנימה.

אין דבר קל יותר מאשר להטיח האשמות סיוסניות כלפי אלה שעשו. כידוע, רק מי שלא עושה, ולא פעל, כי לא נאה לו התעסקות בזוטות כמו משטר החיים במדינתו. הדמוקרטיה, יכול לצאת ללא רבב, מאחריות לנעשה בעבר, וגם אחריות להיעשות בעתיד. צר לי מאד שבמקום ביקורת חיובית, והצעות לפעילות מעשית, בא קול קורא להמשך העמידה מנגד, סתבטלות באפס מעשה, ועצה עקרה, לא להתארגן לפעילות מפלגתית. משטרים ריאקציונריים נבנו, בכל מקום, על יסוד מירשם כזה בדיוק.

מאיר ר.

תוצאות הבחירות המקומיות

193 א מ ה

7 ח ל ט ע מ

3 ש (אורי אבנרי)

רץ
3 (שולמית אלוני)

ל ע
3

ק נ (מוקד)
1

ע א (רשימה ערבית)
1

מעטפה ריקה
1

212

318

בעלי זכות בחירה

בוחרים בחוץ לארץ, בשליחות, בחופשות,

זמנים וחיללים שלא הצביעו במשק

בוחרים בכוח

מהם הצביעו 92%

לא הצביעו

97

221

212

9

ה ל ל ו ?! (הסלפון אנחנו, העצבים והחסכוך)

ה ט ל פ ו ן - ממציאו המהולל, הגה, אף הגשים, ללא ספק, רעיון כביר. מה נעים יותר מאשר לחייג מספר, להרים שפופרת ולבלות איזו רבע שעה נעימה בשיחה עם קרובים, ידידים ועמיתים מרוחקים?!

מה יותר פשוט ונוח לספור וסיקור כל המאורעות והספורים, הנעשה והנשמע בחוג הבית, המשפחה והמשק, מאשר לחייג מספר ולהשמיע ואף לשמוע כנ"ל מכל אילו שנפשנו יוצאת לראותם ודעתם חשובה לנו?!

אלא מה - לאליה זו "קוצים" לא מעטים.

ראשית, עצם בעית התקשורת באזורנו, ממנו ואלינו. כל מי שרוצה לבחון את עצביו (אולי לחזקם או/ו להחלישם, בהתאם לאופיו ונחוניו האישיים) אינו צריך אלא להזדקק לאותו מכשיר ואכן לנסות להתקשר טלפונית. אין ספק כי באורך רוח (לפעמים של שעות ארוכות וטובות), באצבעות חזקות (לחזור, לשוב ולחייג פעמים רבות אותו מספר מבוקש) והרבה, הרבה אופטימיות שאכן כאשר כבר הגענו לצליל חיוג והמספר "נכנס" ומצלצל, אכן נקבל בדיוק אותו מספר שאמנם עם מנויו התכוונו לשוחח. מסתבר לנו, זה מכבר, שגלוית דאר רגילה (18 אגורות בלבד) מגיעה ליעדה תוך 24 שעות - כאשר סומכים על אפשרות התקשרות בסלפון - עלול לקרות שאין מגיעים כלל לידי מסירת אותה הודעה (או דיווח) מבוקשת. ואולם - בעית הסלפון אינה רק בכך שאין הוא פועל ביעילות (באזורנו במיוחד רבות הבעיות). סוף סוף זכותו ורשותו של כל פרט לנסות להתקשר ולהתמיד באמונתו, כי אכן יצליח להפעיל אותו מכשיר ברגע ובמועד הנוח והחשוב לו.

בעית הסלפון הנה המ ח י ר שאנו משלמים עבור תענוג זה של שיחה למרחקים. אפילו שיחה מקומית (כל המספרים המתחילים ב-37) עולה לנו, כיום, ב - 27 אגורות. כל מספר שתחילתו שונה מ - 37, וזאת על אף שהנו קשור לאותו "אזור חיוג" (עמק הירדן, טבריה, צפת, צפון עמק החולה, אזור קריית-שמונה ומרום הגליל) - כל השיחות למספרים הנ"ל אינן שיחות מקומיות. שיחות אלו נמדדות בשניות (אפילו לא בדקות!!!). כך, ששיחה בת שלוש דקות בלבד לקריית-שמונה, ביום עלולה לעלות יותר מלירה. כל שעות במספר, כאשר המספר אינו נספס כמבוקש, (וזה קורה, כידוע, לעתים קרובות) אף הוא, באותן שניות עד שמסתבר לנו כי חלה טעות, עולה בכסף מלא (50 אגורות לדקה!!!).

השיחות לאזורים המרוחקים יותר - עפולה וח'פה 040, 065 - ביום עולות ל-45 שניות - 27 אגורות. (בערב 90 שניות עדיין עולות 27 אגורות).

מח'פה דרומה, כל 20 שניות ביום עולות 27 אגורות. (בערב ב-27 אגורות ניתן לדבר 40 שניות בלבד!!!). מסתבר, איפוא, שרק השאלה אם אכן הגענו לקו ולמספר הנכון בסכומי כסף נכבדים. ובמלים אחרות, עד שיגיע היום המקווה בו יהיה לנו שירות טלפוני זול ויעיל, ועד שירותנו לנו ולכיסינו, אין לנו ברירה, אלא לחזור לדרך התקשורת היעילה, יבשוחה והמנוסה של ניסוח כל שברצוננו לספר ליקירינו בגלויות (שכאמור, מהירן 18 אגורות ליחידה) ומכתבים (20 אגורות ליחידה). ללא ספק "שבהחרמת" הסלפון לא רק נחסוך בכסף רב (מצוה שקבלנו על עצמנו) אלא אף ב...עצבים!

(מעלון אילת השחר)

הארץ הזאת - של מי היא?

- הערבים אינם מקבלים אותנו כאן. הם מעולם לא קבלו אותנו ולעולם ימשיכו בסרובם לראות בנו יותר מ"נטע זר" בסביבה מוסלמית. הם משווים אותנו עם ממלכת הצלבנים ומטעימים שאבירי הצלב החזיקו מעמד מאה שנה ואחרי זה נעקרו. הם אומרים ונעשה להם עוול ע"י הציונים לא התחשבו בתושבים המקומיים וקנו אדמות מידי האפנדים, שלא גרו בפלסטינה, וגרשו אותם עוד בטרם התווסף המונח "פליט" ללקסיקון הפוליטי...
- כן, נעשה עוול, אבל בהסח הדעת ולא בכוונה זדונית. כל מלחמה, כל מעשה שגורם סבל למישהו אחר, כמעט כל מאורע הסטורי בעל השפעות זרע ואולי ממשיך לזרע זרעי שנאה ומחלוקת. לפני 300 שנה התחיל אוליבר קרומוול ביישוב פרוטסטנטים באירלנד והספור ממשיך בהמשכים עקובי דם עד היום הזה בצפון אירלנד. איך אפשר לראות את מעשי"הבילוי" מלפני מאה שנה כ"התחלה מתוכננת להשמדת עם", כפי שמתארים אותם הדוברים הערבים?
- מדוע שלא נצא לגלות נוספת ונפסיק להוות בעיה? אני יודע שאתה גורם שבן אדם שמסיר מעליו את מורשתו כאילו בוגד בעצמו אבל אפשר להיות יהודי בחוץ לארץ אם זה כל כך חשוב.
- כן, זה ניתן אבל יש בעיות: ראשית כל, מי מוכן לקלסלשה מיליון ישראלים ובמיוחד ה-50% שנולדו בארץ ואין להם אלא אזרחות ישראלית? שנית, אם אתה מתכוון להיות יהודי לא יתבולל חוץ דור אחד או שניים, עליך להיות חזי... וזה מחייב תפילות שלש פעמים ביום - תפילות שמזכירות את ציון וירושלים. מעגל קסמים נצחי.
- אבל אם לא נלך נשאלת השאלה למי שייכת הארץ הזאת?
- אולי לכל מי שחיי כאן, אם כי קשה לחשב על מדינה אחת בעולם שבה גרים שני עמים שונים מבלי שיאבקו ויריבו. קשה להתרשם בחיוב מקפריסין, הודו - פקיסטן, ביאפורה וכל יתר אזורי המריבה. תאר לך מצבנו אילו קבלנו את תוכנית הרצל והתישבנו באוגנדה...
- מה אתה מציע - לגרש את הערבים ממדינת ישראל - זה גזענות!
- אני מסכים, ובגלל זה כל כך הרבה סולדים מהצהרות הפוליטיקאים הקיצוניים שמדברים על "אף שעל" ומתיחסים לבעיה כאילו לא מחגוררים כאן כמעט מיליון וחצי ערבים. הבעיה מחריפה כשאחא מבין שהרגש ההומניטרי הבסיסי מחייב סוג אחד של אזרחים ולא אזרחים בעלי דרגות שונות לפי הצורך.
- איך יכול ערבי לשיר את מילות "התקווה" - "נפש יהודי הומיה"? איך אפשר להצדיק את אי-מציאת פתרון צודק לתושבי ברעם ואקריח?
- איך באמת? אין פתרונות פשוטים ואין תשובות משביעות רצון ואין בטחון שהצדק לגמרי אתנו. הכל שיהודי יכול לעשות הוא להיות לפי עקרונות היהדות, המחייבים התחשבות בגר, בזולת, ולקוות שבמשך הזמן...
- למי יש זמן? אדם חי שבעים שנה אם יש לו מזל ולא קוטל אותו פגז או מכתב מתפוצץ...
- או נהג משוגע, או זיק ברק, או מחלה חשוכה מרפא...
- עוד מעט תאמר לי שמלחמות הן שייכות לפגעי השבע שאלילי המזרח התיכון מפקידים על האדם - הבובה, ואין לו מנוס אלא לקבל אותן.

(המשך בעמוד הבא)

בינינו לבין עצמנו (המשך מהעמוד הקודם)

6 - לא, זה לא נכון. אני חושב שאדם בלי אמונה לא קיים הרבה זמן. האדם המחזיק מעמד יודע בעמק לבו שחלקת אדמה זו היא שלו, ולא כמו הצלבנים הוא יעבד אותה מבלי לנשל או לעשק. הוא חייב להתאמץ למצא פתרונות בשביל שכניו ועצמו; הוא זקוק לאורך נשימה, סבלנות, נכונות לשאת ולתת...

- א"י יודע שזה מטאפיזיקה. זה יותר גרוע מלעשות מה שהאנגלים עושים, לשיר "ארץ תקוה והדר, אם של בני חורין"...

- אפילו מטאפיזיקה לא יורדת לצביעות כזאת.

ודויו של יושב ראש קלפי

ביום הבחירות הולפתי את חמר באחת מחמשת הקלפיות בחצור הגלילית כיושב ראש. מצויד בחוברת הדרכה שנסחה ועדת הבחירות העליונה ובתגבורת של דליה ר. (אמת), נציגה מן האופוזיציה (חלטעם), צעיר ממושקף חובש כיפה (ב) וגבר בקי בהפלגה בין החקנות והסעיפים של החוברת (מזכיר הקלפי), ישבתי בגן ילדים שהפך להיכל הדמוקרטיה של יום אחד. תפקידי היה פשוט: להיות הפוסק האחרון שיחליט האם בוחר בפוסטנציה רשאי או לא - לפי מצב תעודת הזהות שלו - להצביע בבחירות לכנסת השמינית. בתחילה, מבולבל לא מעט, ניצלתי לא מעט ע"י דליה, שהסתדרה בין הסעיפים והתה-סעיפים בלי בעיות, אבל בהמשך היום הגעתי למומחיות שאפשרה לי לדבר בפסקנות של רש"י. לעתים השיחות התנהלו בסגנון ובהשפעת הגשש החוזר.

- מה זה כאן?

- זה לכנסת.

- זה לא למועצה המקומית?

- לא, למועצה המקומית סביב לפינה באותו בנין.

- אה, זה כנסת.

- נכון.

- חסלה לי, אדוני, איפה הצלום מן התעודה?

- איזה תעודה?

- תעודת הזהות.

- אה, אין תעודה.

- נכון, אבל בלי זה אי אפשר להצביע.

- אף פעם לא היה צלום.

- לא יכול להיות.

- אולי האשה הוציאה את הצלום. מזל, היה צלום?

- בטח.

- אז איפה? צריכים בשביל הכנסת.
 - הילד הוציא ולקח בשביל הבית הספר.
 - מצטערים, אבל אי אפשר להצביע.
 - מה פתאום? אני תמיד מצביע בלי תמונה. מה זה כאן, רוסיה?
 - סליחה, זה כנסת?
 - כן!
 - לא מועצה?
 - לא
 - למה איך שתי מעטפות?
 - כי זה לכנסת. למועצה מצביעים במקום אחר!
 - אז איפה הפתקאות?
 - סבא, שמתי לך בכיס.
 - אה...
- אבל הכל התנהל בשקט, בהומור, בלי הפרעות, בידידות בין חברי הקלפי ובשעה מוקדמת למדי - 4:30 בבוקר-חזרתי הביתה.

אריק

מכתב תודה קטן

אשה קטנה, קטנו נכנסת למטבח - רוצה לקחת משהו, נתקלת בקיר, רוצה לקחת משהו אחר, נתקלת בקיר יוסף - רוצה לקחת עוד דבר ומגיעה בסופו של דבר לפינה קטנה נסתרת - שם היא אופה עוגות, עוגות, עוגות.

ולמי? למילואימניק, שהוא במקרה לא בן משפחתה. לחייל סדיר שהוא במקרה לא בנה. ולכל מי שהצליח אי-שהוא להדבק לצבא.

אנו מודים מאד לשמחה!

ענף הלול מודיע

היום בלולנו, ג'וני טנא מחליף את גרשון כרכז הענף. בכל עניין הקשור בשוק, במשלוחים וכו' יש לפנות אל ג'וני ולא אל גרשון. הדבר חשוב במיוחד בקשר להודעות סלפון או העברת שיחות דחופות אודות משלוחים. הצבור מתבקש, איפוא, לשים לב לשינוי זה ולפעול בהתאם.

בתודה מראש.

נוכחים: יעל ש., מאיר, אריה נ., שמואל, ריני, סומי ורות ג.

(1) התקבל מכתב הערכה מאת מח. כוח האדם של האחד על פעולתו של סומי בגרעין גולן.
(תוכן המכתב מופיע להלן)

(2) איגוד התעשייה הקבוצית פנתה בבקשה לשחרר את אוסי לעבוד כנציג האיגוד בחברת "אלדא",
(שהיא חברת היצוא שבה קשורה התנועה הקבוצית). בשלב הראשון מדובר על יום בשבוע,
וכעבור חודש תהיה העבודה מלאה. המזכירות ממליצה להיענות לפניה.

(3) קולין הציע כמה שינויים בהצעת חקציבי החברה, תשל"ד. הוחלט להשאיר את העניין לדיון
כללי באספה.

(4) דו"ח וו. ההשתלמויות (בהשתתפות ג'ו טינה)

בכוונת וו. ההשתלמויות לסכם את תוכנית הלימודים תוך חודש ימים. ראופן כללי, מספר
החברים הלומדים היום בקורסים אקדמיים תואם את קו התנועה בנושא, והחברים התחילו בלמודים.

הובאה פנייתו של אוסי ללמודים פעמיים בשבוע באוניברסיטת תל-אביב, בנושא מנהל עסקים.
וו. ההשתלמויות ממליצה על הלמודים, והמזכירות אישרה אותם.

(5) מדיניות בקשר לרכישת מזגנים (בהשתתפות ג'ו טינה)

וו. המשק ביקשה מהמזכירות לדון בהפסקת רכישת מזגנים. אחרי דיון, הוחלט שהמשק לא ירכוש
מזגנים השנה לכל צורך שהוא, כולל בריאות.

(6) שי לחיילים (בהשתתפות שריטה)

אחרי סקר, מתברר שרוב הבחורות מוצאות מהסידור הקיים. חברים אמנם הציעו שתינתן
אפשרות בחירה לכל משפחה בנושא, וכלל החיילים, סדירים ובמלואים, יטופלו באותה הצורה.

סוכס שוו. הקשר תמשיך לשלוח 2 חבילות לכל חייל לחודש. ניתנת אפשרות בחירה למשפחה לגבי
קבלת תקציב של 14 ל"י לחייל לחודש, או שהוועדה תשלח 2 חבילות נוספות לחודש - סה"כ 4
חבילות. סידור זה יופעל כבר בחודש ינואר.

(7) המלצות וו. הצריכה (בהשתתפות ווילי)

הוועדה יושבה כבר פעמיים ודנה בענייני מזון וחשמל. עקב העליות במחיר הבשר, מציעה הוועדה
שתי ארוחות דג בשבוע וארוחה אחת צמחונית. נוהל זה כבר נכנס לפועל.

בענייני חשמל, עקב ההוראות החדשות מחברת החשמל, הומלץ על הפעולות הבאות:

(א) לקבוע חקרת צריכה לתאורה כדלקמן: בחדר השינה 60 וו.

בחדר המגורים 200 וו.

בשרותים ובמזכירות 40 וו.

(ב) לבדוק תאורת חוץ מבחינת בטחון, ולקבוע באיזו שעה לכבות, ואיפה.

(ג) לאסור שמוש בתנורי אפייה בחדרים. במידה וישנן משפחות שלהן אין סיר פלא, מוסדות
המשק יספקו אותו.

(המשך בעמוד הבא)

דו"ח המזכירות (המשך)

- 9 (ד) לא לאפשר לחברים יותר מפלטה חשמלית אחת בחדר (החשמלאים יכולים לסדר את הפלטות הכפולות בהתאם)
- (ה) אין לחמם חדרים ע"י מזגנים. יש לבדוק צורות אלטרנטיביות של חימום למקומות כמו מחסן הבגדים וכו'.
- (ו) אין להשתמש בתנורי חשמל לחימום חדרים - מוסדות המשק **ידאגו** לפיירסייד למשפחות שאין להן.
- (ז) לבדוק אלטרנטיבה לחימום בתי הילדים במקום תנורי חשמל.
- (ח) להוריד את חימום דוודי החשמל ל-60 מעלות.
- (ט) להתחיל בפעולת הסברה בקרב החברים והילדים.
- (י) להחליף מנורות רגילות למנורות פלאורסנט איפה שניתן.
- יצ) לעקוב בצורה **מתמדת** - למשל: על השומרים לכבות מנורות דולקות ללא צורך.
- יב) לספק בהספקה קטנה מנורות עד 75 וו. בלבד.
- יג) לדאוג לאחראי לפרסומת ועיקוב בחברה.
- יד) לא לתקן תנורי חשמל.

לאחר תקופה של חודש ייבדקו ההצעות הנ"ל מחדש, לאור התוצאות, ובכלל.

המזכירות הסכימה להצעות השונות, ואחרי פרסומן יתקיימו ערב הסבר ואספה בנושא.

להלן תוכן מכתב ההערכה שקבלנו בקשר לעבודתו של טומי עם גרעין גולן:

חברים טומי עמית הביע נכונות לספל בגרעין גולן ודור-חי בזמנו החופשי.

אנחנו מעריכים מאוד נכונות זו ואנחנו מבקשים לעזור לו בכך במידת יכולתכם.

כמובן, שכל הוצאה שתיגרם לכם בעקבות הטיפול הזה תכוסה על ידנו בהתאם לחשבונות אשר תגישו.

בברכה,

זלמן גסטר
אחוד הקבוצות והקבוצים
אגף כח אדם וקליטה